

נר א' כלל ב' חלק ג' פרק ז' נה

בתחלה קראו הלך ולכסף קראו אורח ולכסף קראו איש שנאמר (שמואל ב' י"ב) ויבא הלך לאיש העשיר ויחמול לקחת מצאנו ויפקדו לעשות לאותה חבה לו ויקח את פכשת האיש הרש ויעשה לאיש חבה אליו ויגרסנו נמי בפרק אין דורשין דף י"ו דרש ר' יהודה בר נחמני מתורגמיה דריש לקיש וכו' והבנים אומרם איכריו של אדם וכו' בראיתא בתקופה ורפואתו של אדם מחולי תאות היצר הרע עתה בדברי תורה כדגרסינן בפרק החליל דף נ"ב ובפ"ק דקדושין דף ל' תנא רבי רבי ישמעאל בני אם פנע כד מנחל משכחו לכית המדרש אם אכן הוא נימות שגאמר (איוב י"ד) אבנים שחקו מים ואין מים אלא הודרה שנאמר (ישעיה ג"ה) הוי כל צמא לכו למים ואם ברזל הוא מחפוצין שנאמר (ירמיה כ"ג) הלא קח דברי כאש נאם ה' וגו' ונ"כ צריך לארס לטוף ארז יצרו וזכנתו וכוזה מכבד לשם יתברך ומקריב קרבן כדגרסינן במסכת סנהדרין פרק נגמר הדין דף ס"ג אמר ר' יב"ל כל הוובח את יצרו ומתודה עליו כאלו כבדו לשם יתברך בשני עלמות העוהו והערהב שנאמר (תהלים ג') זוכה תודה יכבדני ושם הרך אראנו כישע אלהים אמר רבי יהושע בן לוי בא וראה כמה גדולים נמוכי הרוח לפני הקב"ה בזמן שבית המקדש קיים אדם מקריב עולה שבר עולה בידו מנחה שבר מנחה בידו אבל מי שדעתו שפלה עליו מעלה עליו הכתוב כאלו הקריב כל הקרבנות כלם שנאמר וכהו אלהים רוח נשכרה ולא עוד אלא שאין חפלתו נמאסת שנאמר (תהלים נ"א) לב נשבר וזרכה אלהים וגומר ואם ג' יוכל לשברו יגלה ממקומו ואל יבא לירי חילול השם כדגרסינן פרק אין דורשין דף י"ז ובסוף פ"ק דקדושין דף ס' תניא רבי אלעאי הוקן אוסר אם רואה ארס שיצרו מתגבר עליו ילך למקום שאין מכירין אותו וילבש שחורים ויתבסס שחורים ויעשה סוה שלבו חפץ ואל יחלל שם שמים כפרחסיא ואף על פי שבעולם הזה רומה יצר הרע לצדיקים כחוט השערה לפי שמתרין אותו ומשברין אותו כדגרסינן בפ"ק דברכות דף ה' אמר רבי שמעון

בן לר' לשלם ורצה אדם יצר טוב על יצר הרע שנא' (שם ר') רנו ואל תחטאו וגו' לרשעים נרמה להם כחר נסרה לפי שאין רוצים לנצחו עד שמתגבר עליהם ועל כן אינן יגדלן עמו אבל לעתיד לבא שיחא נשבר היצור מאליו לפי שהקב"ה יסיר לב האבן ויחדש לב כשר ידמה להם כחפץ לפי שהצדיק ישיג האמת וכפי המלחמה שעשו עמו כל ימיהם עד שכבשוהו וכל הגדול מחברו יצרו גדול ממנו וראה להם שהיה חר גבה בראותם שאינם צריכין המלחמה כפי שהיו עושים בראשונה ורשעים לפי שלא נתנו בעמל להכניעו והיו שלמים אתו עכשו שאבנע מאליו כלי עמל הכתיב (יהואקל ל"ו) וחסרותי את לב האבן ידמה להם בחוט השערה כדגרסינן פרק החליל דף נ"ב דרש רבי יהודה בן אלעאי לעתיד לבא מביא הקב"ה ליצר הרע ושוחקו כפי הצדיקים וכפי הרשעים צדיקים נרמה להם כחר גבה ורשעים נרמה להם כחוט השערה הללו בוכים והללו בוכים צדיקים בוכים ואומרים היאך יכולנו לבכוש את החר הנבחת הזה ורשעים בוכים ואומרים היאך לא יכולנו לבכוש את חוט השערה הזה ואף הקב"ה תמה עתה שנאמר (זכרית ה') כי יפלה בעיני שארית העם הזה גם בעיני יגלא נאם ה' אלהים:

הכלל השלישי הכבוד

יש בו שני חלקים החלק הראשון כרבנות החלק השני התקרב לשלטנות:

החלק הראשון

הרבנות יש בו שני פרקים:

פרק ראשון

הגדולה לארס בעולם הזה מסבכה שמתקנים בו בני אדם ומצויאיתו מן העולם בלא זמנו ומשודדו מן העולם הבא כי בקנאות יחלקו עליו והוא משתרר עליהם ומפסיד אקנותו כמו שאיל כתיב שנחמנה אדם פרנס מלמטה געשה רשע מלמעלה ובען

נפש יהודה

וזמנ ולא הוה סתדס כמ"א אמרונום וזרין עיניו מטרס"א: כתיבלם • קבא לזר סרע פלך עוכר דרך גגלו ולינו מתקפסן עמן זרד חסכאלי: איש • כעכל סתות: ויבא • כרוז וכת שבע כתיב דקא אמר לוס נכח לדרו על זר סרע שבה אליו; מנול • זס זר סרע: לכו למוס כמסלם תורה למוס וכתוב לכניס שחקו מוס: כאש • הלס משפפע את סכרלו וסינו מתפולין סמנולות כיתות ממנו: זוכה • ומרנו יוכ כמסוכס ומתודס עליו: וככדכני • כשתי כונין דרש לשני כבודים: וכיו אלפוס • לשון רכוס משמע: אלפוס לז סכוס • און דרבך לבוהו: ואס אינו יוכל לשכרו: יולר סרע: יולרו מתגבר עליו • סמנבס לשות כמני זמר ולסגות כלמחם סמרגילתו לזכר עבדס ילך למקום שאין מתדוין איתו ויעש חטא ככובלם ושתוים כמני זמר ויכולא כפן אכל דבר עכודס שיש כפן דק • שמיס חפולו קווכו לאון או עשס ח' לז סמורין רכי אלגנף ואף דכרוס אילו לז סמורין רכי אלגנף אלא אמר כמשיף עמל לעשות נך כדו לסבגות יזרו לסלסלס תלסות וסכולס סמנו לזוס סמוריס משעבר יזרו וימנע ולא יעשס: ויגו • יזר עוכ שינעס מלחמס על יזר סרע: צדיקים לוכוס • סוכרס כמנעס סמיס לסס לכבוש את סרעס סס כמלחם: